

Thomas Endbron ei ollut tavallinen poika vaan hän oli vamppyyri. Thomasin äiti oli Lauren Mochh. Thomas asui äitinsä kanssa Lontoossa. Thomasilla oli ruskeat hiukset ja hänen ruskeat silmänsä ärsyttivät naapurin tätiä. Thomas ei ole kertonut kenellekkään olevansa vamppyyri. Thomasin huone on aika pieni, siellä Thomas kuitenkin viihtyy. Eräänä aamuna Thomas oli melkein myöhästymässä koulusta. -Thomas herää jo koulu alkaa kohta, hänen äitinsä huusi. Thomasia kiusattiin koulussa joten hän ei olisi halunnut mennä sinne. Thomas nousi kuitenkin ja puki päälleen. -Moikka äiti mä meen nyt sinne kouluun kiusattavaks, Thomas huusi äidilleen. Silloin äiti näytti miettelialt. Thomasin päivä mateli muut haukkuivat häntä ja osoittelivat Thomasia. Lopulta koulu loppui ja Thomas oli iloinen. Thomas tuli kotiin ja äiti tuli hänen luokseen. -Thomas sinähän olet vamppyyri kuten isäsikin oli, äiti aloitti. -Niin, Thomas kysyi. -Ajattelin että haluatko mennä opiskelemaan Vamppyyrien sisäoppilaitokseen, PahkaArkkuun, äiti kysyi. -Missä se on, Thomas kysyi kiinnostuneena. -Se on piilossa tavan ihmisiltä sinne pääsee tietyllä metrolla joka näkyy vain taikaolentoille, äiti selitti. -Minä ilmoitin sinut sinne vastaus tulee ennen lukukauden alkua, äiti sanoi. -Milloin lukukausi alkaa, Thomas kysyi. -Luku kausi alkaa 1. Elokuuta tasan, äiti sanoi. -Mutta menes nyt nukkumaan kyllä se vastaus sieltä tulee, äiti sanoi Thomasille. Thomas meni yläkertaan heitti päiväpeiton lattialle ja meni sänkyyn. Hänen mielessään kuitenkin pyöri vain PahkaArkku, minkälainen se olisi ja saisiko hän ystäviä sieltä. Aamulla Thomas heräsi äidin huutoon alakerrassa. Thomas juoksi portaat alas ja meni äidin luo keittiöön. -Thomas sinut hyväksyttiin PahkaArkkuun, äiti huusi innoissaan. Thomas ei voinut uskos tuuriaan. -Vau sepä kivaa, Thomas sanoi. -Meidän pitää mennä ostamaan sinulle vaikkamit Herttuakujalta, äiti innostui. -Mikä on herrtuatie, Thomas kysyi. -Herttuakuja on taikaolentoille suunnattu pikkukeskusta se on lähellä PahkaArkkuja ja näytät samalla sen metron, äiti selitteli. Thomas olisi halunut syödä mutta hänen äitinsä kiikutti pojan heti metro asemalle. Metroasemalla muut odottelivat metrojaan. Thomas ja hänen äitinsä eivät odottaneet tavan metroa vaan ihmisille näkymätöntä metroa. Thomas sai sanoa milloin metro tulee koska hänen äitinsä ei nähnyt sitä koska ei ollut vamppyyri. Viimein pienipunamusta kuviainen metro saapui mutta muut ihmiset eivät nähneet sitä. Hänen äitinsä otti juoman jolla hän pystyi matkustamaan sillä metrolla. Thomas ja äiti hyppäsivät kyytiin. Metroa ohjasi vanhamies jolla oli pullonpohja silmälasit ja reikäinen noitahattu. Thomas istahti penkille hieman pelokkaana sillä oli nähnyt joillakin penkillä silmät. Thomas ja äiti olivat viiden tunnin kuluttua perillä. Äiti ohjasi Thomasin eka ostamaan kaikkea mitä tarvittiin. -Veritippoja 7x -Sulkakyniä ja musteet -Herbaario aloittelijoille -Koulupuku Thomas ja äiti menivät eka ostamaan koulupukua. Liikkeessä oli muutaman suunnilleen Thomasin ikäistä vanhempineen ostamassa koulupukua. Thomasin piti ostaa mustat housut ja tummanpunainen paita ja siihen musta kravatti. Kun Thomas oli tulossa hyllyn takaa hän törmäsi poikaan joka kaatui selälleen. Poika nousi äkkiä pystyyn hänellä oli irokeesi hiukset ja hänen näytti arvokkaalta. -Kuka halvattu sinä olet, poika kysyi vihaisena. -Anteeksi minä olen Thomas Endbron, Thomas sanoi. -Minä olen Nick Bryan, poika esitteli itsensä. -Oletko tulossa, PahkaArkkuun, Nick kysyi. -Olen tulossa, Thomas sanoi. -Siinä tapauksessa teen opiskeluistasi helvettiä, Nick halveksui. Thomas mulkaisi Nickiä ja lähti matkaan. Kunnes hänen takaa kuului ääni. -Älä sinä välitä Nickistä, sanoi tummahiuksinen tyttö. -Okei oletko tulossa PahkaArkkuun, Thomas kysyi. -Joo olen ja veljeni tulee myös, olen Rachel ja Nick asuu melko lähellä meitä tosin hienossa kartanossa, Rachel sanoi. -Haluatko että esittelen sinulle veljeni, Rachel kysyi. -Okei käy se, Thomas sanoi. Rachel ja Thomas menivät sulkakynä osastolle jossa Rachelin veli oli. -Simon tässä on Thomas, Rachel sanoi. Simon käänsi katseensa Thomasiin. -Hei olen Simon, Simon Brett, Simon esitteli. -Olen Thomas siis, Thomas

sanoi. Meidän pitää mennä mutta nähdään koulussa,Rachel ja Simon sanoivat. Thomas meni äitinsä luo. -No Thomas sinulla taitaa sitten olla kavereita PahkaArkussa,äiti sanoi tyytyväisenä. Viikot vierivät ja pian oli se aamu jolloin Thomasin piti lähteä. Thomas heräsi jo viideltä pakkaamaan. -Äiti tule jo,Thomas hoputti heidän mennessään asemalle. Thomas näki myös Rachelin ja Simonin odottamassa metroa. -Minä en suostu syömään lihaa vaikka PahkaArkku pakottaa,Rachel sanoi päättäväisenä. -Sinusta tulee outo vampyyri,Simon pilkkasi. Silloin metro saapui asemalle ja he hyppäsivät kyytiin. Thomasin äiti vilkutti. Simon potki koko matkan Rachelin tuolia takaa päin. -Simon älä jaksa,Rachel huusi jo kyllästytneenä. -Thomas eiks meistä tuukki cooleimpia jätkiä,cooleimpia ku Nick,Simon kysyi. Rachel puuttui puheeseen: En usko että te voitatte Nickiä. Rachel oli salaa ihastunut Nickkiin. Viimein metro saapui PahkaArkun omalle metroasemalle. Oppilaat kävelivät sisälle, eteis hallissa oli paljon pöytiä ja jokainen meni istumaan. Seinät olivat tiiltä sisältä ja seinillä oli paljon miekkoja. -Tervetuloa PahkaArkkuun olen rehtorinne Pomperius,vanha parrakas mies sanoi. -Joillekin tämä on vasta ensimmäisen vuosi ja toisille ei,hän jatkoi. -Vararehtori Phyllis vie pojat poikien makuu huoneisiin ja tytöt tyttöjen. Thomas katsoi muita oppilaita uusien opiskelijoiden pöydissä istui tyttö poika ja Nick. Nick huomasi Thomasin ja kutsui tuota luokseen. Thomas hiipi pöytien lomitse Nickin luo. -Muista teen vuosistasi helvettiä,Nick ylpeili. -Sopii yrittää,Thomas sanoi ja palasi takaisi. -Mitä Nick sanoi,Rachel kysyi. -Ei mitää Thomas,sanoi. Jatkanko?